

[Tinning]

der er et underligt misforhold imellem alle de mange ord og så det, vi i praksis er i stand til at udrette. Jeg synes, det ville være trist, hvis disse forslag kom til at lide den samme skæbne, nemlig at drukne i en eller anden form for velvilje, og jeg kan ikke gennemskue forslagsstillernes hensigt.

Det er klart, at lovforslag nr. L 218 om indeksfinansiering af de kombinerede og vedvarende energianlæg kan der naturligvis skaffes et flertal for uden videre dikkedarer. Spørgsmålet er, om det for forslagsstillerne er en betingelse, at det bliver knyttet sammen med beslutningsforslaget. Det vil jeg selvfølgelig godt høre, for hvis det er en betingelse fra forslagsstillernes side, synes jeg, at tingene bliver kompliceret yderligere.

Det er umiddelbart klart, at den del, som handler om en informations- og brugerbevilling på 10 mill. kr. – det kunne jo være 5 eller 15 mill. kr., det er jo ikke det afgørende – vil vi selvfølgelig også godt støtte. Men jeg tror heller ikke, det kommer bag på forslagsstillerne, at vi også på dette område er, lad os sige stærkt betænkelige ved at overdrage for meget til en minister, uden at vi har ret meget snor i det. Det gælder jo på alle mulige andre områder, og det gælder da så sandelig også energiministeren. Så vidt jeg kan gennemskue beslutningsforslaget, bliver der tale om en støtte til den vedvarende energi, som i meget vid udstrækning vil blive administreret af energiministeren, så vidt jeg kan se uden andre retningslinjer, end at der ligger en ramme, og hvordan man så i øvrigt vil føre sig frem, må man selv sidde og sjusse med derovre.

Det mener vi for det første er for løst i forhold til ministeren, men for det andet er det også for løst i forhold til vores egen viden om, hvad der kommer til at foregå, fordi vi nemlig ikke ved, hvor mange penge denne her indeksfinansiering kommer til at koste, hvad det kommer til at gå til, hvad der eventuelt yderligere skal gives støtte til, og hvad ved jeg.

Så ved jeg selvfølgelig godt, at forslagsstillerne har et problem med finansloven for 1986, som man helst ikke vil snakke om for tiden, men det giver så os andre et problem, fordi det er lidt vanskeligt for os at støtte noget, som egentlig indgår i de forhandlinger, som der ikke kan tales om.

Derfor vil jeg godt spørge for at få lidt klaring på dette her: er det efter forslagsstillernes mening muligt at vedtage lovforslaget alene og så diskutere beslutningsforslaget, som jeg ikke tror der umiddelbart kan samles et flertal for, eller er det noget, som ikke har været hensigten? Det kan i hvert fald for os være med til at opklare, hvad der er de reelle muligheder for at få fjernet de nuværende hindringer for udviklingen af den vedvarende energi. Det er selvfølgelig hindringer, vi meget gerne medvirker til at fjerne.

Ove Jensen (FP):

Det er da udmærket, at både enkeltpersoner og sammenslutninger anskaffer sig vedvarende energianlæg, men efter fremskridtspartiets opfattelse skal det ikke være de offentlige kasser, der igennem forskellige tilskud delvis skal finansiere disse anlæg. Det er jo netop det, disse to forslag drejer sig om, at det er de offentlige kasser, der skal stå for skud, og derfor afviser fremskridtspartiet forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

I betragtning af, at vi i visse sammenhænge har været ret vidt omkring, kan det måske være nyttigt at repetere, at der er tre hovedelementer i lovforslaget. Det ene er indeklån på 20½ år, det andet er en rentestøtteordning, og det tredje er en informations- og brugerbevilling. Det er sådan set også et svar på hr. Tinnings spørgsmål om, hvorvidt forslagene er dybt afhængige af hinanden. Nej, men hvis man ikke gennemfører beslutningsforslaget, mangler man jo rentestøtteordningen. Det skal jeg i øvrigt vende tilbage til om et øjeblik.

Det, jeg gerne ville prøve her i starten, var at komme med nogle betragtninger over selve indeksfinansieringen, fordi der jo opstår nogle myter undervejs, når man fremsætter sådan nogle forslag. Så skal jeg komme til de konkrete svar til ordførerne til sidst.

For det første vil jeg sige, at jeg synes, det er vigtigt at lægge vægt på, at en indeksfinansiering skal være frivillig, og det vil sige, at ønsker man ikke nogen indeksfinansiering, så kan man jo finansiere ad de veje, der i øvrigt eksisterer. Men det er altså en valgmulighed, som skulle gøre det muligt at få samme, kan man sige, finansieringsforhold mel-